

Ζεις ἀκρῶν, ὅτι τὰ αὐτὰ κατορθώσας, πῶν αὐτῶν ὀπιτὸν ἔξῃ,
 ἀκρῶν αὐτῶν ταῦτα λέγοντος· Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσα-
 μαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίσιν τηρήκα· λοιπὸν ἀπο-
 κείται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύ-
 ριος ὁ δίκαιος κριτὴς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· εἰ μόνον θεὸς ἐμοί,
 ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ὀπιφάνειαν αὐτῶν· ὁρᾷς πῶς
 πάντας εἰς τὴν αὐτὴν κοινωρίαν καλεῖ; ἐπεὶ ἐν ἅπασιν ἀπό-
 κείται τὰ αὐτὰ, πάντες ἀποδύσονται ἀξιοὶ θυλάσαι τῶν ἐπιτη-
 γελμῶν ἀγαθῶν· καὶ μὴ μόνον τὸ μέγεθος καὶ τὸν ὄγκον τῶν
 κατορθωμένων ἰδαμένῳ, ἀλλὰ καὶ τὸν τόνον τῆς προθυμίας, δι-
 ἧς τῶσαυτίω ἐπεσπασάτο χάριν, καὶ τὸ τῆς φύσεως συγγένος
 (τῶν γὰρ αὐτῶν ἡμῖν ἐκοινωνήσαν ἀπαύτων) καὶ ἔτι καὶ τὰ
 εὐφρόνα δυσκατόρθωτα, ῥάδιον ἡμῖν φαίνεται καὶ κῆρα καὶ τὸν
 βραχυὸν τῶτον καμῶντες χρόνον, τὸν ἀγήρω καὶ ἀθάνατον ἐκεί-
 νον στέφανον φορῶντες θαυλέσομεν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, νυνὶ
 καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν·

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΓΚΩΜΙΟΝ εἰς τὰς ΑΓΙΟΥΣ

Πάντας, τὰς ἐν ὅλῳ τοῦ Κόσμου μαρτυρήσαντας·

Εἴτε τὴν ἱεράν παυήγειν τῆς Πεντηκοστῆς ἐπέτελέσαμεν,
 ἔπειτα παρήλθον ἡμερῶν ἑπτὰ ἀειθμῶς, καὶ πάλιν κατέ-
 λαβον ἡμᾶς Μαρτύρων χορὸς, μάλλον δὲ Μαρτύρων παρεμ-
 βολή, καὶ ἀδούταξις, τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀγγέλων, ἡ δὲ πα-
 τέρχης εἶδον Γαβὼβ, κατ' εἶδον ἕσα χείρων, ἀλλ' ἐφάμιλλος
 αὐτοῖς καὶ ἴση· Μάρτυρες γὰρ καὶ Ἀγγελοι τοῖς ὀνόμασι διαση-
 κασι μόνον, τοῖς δὲ ἔργοις συλλάπτονται· τὸν ἔρανὸν οἰκῆσιν
 Ἀγγελοι, ἀλλὰ καὶ οἱ Μάρτυρες· ἀγήρατοι καὶ ἀθάνατοί εἰσιν
 ἐκείνοι, τῶτο καὶ οἱ Μάρτυρες ἔξουσιν· ἀλλὰ καὶ ἀσώρατον ἔλα-

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΛΟΓΟΣ. 25

χον ἐκείνοι φύσιν. τί τῆτο; οἱ γὰρ Μάρτυρες εἰ καὶ σώματα ποθεῖν
 κείνται, ἀλλ' ἀθάνατον, μᾶλλον δὲ πορὸ τῆς ἀθανασίας ὁ τῆ
 Χειρὸς θανάτος τῆς ἀθανασίας μᾶλλον καὶ ἔπο τῆ ἀθανασία αὐ-
 τοῖς καλωπίζει τὸ σῶμα. ἔχ' ἔπος ὅτι λαμπορὸς ὁ ἔρανος τῶ χο-
 ρῶ τῆ ἀστρων κοσμήματα, ὡς τὰ σώματα τῆ Μαρτύρων λαμπορῶ
 τῆ χορῶ τῆ βραβεύων κοσμήματα. αἴτε ἐπειδὴ ἀπέθανον, ἔχ' ἔ-
 εστο μάλιτα πλεονεκτήσι, καὶ πορὸ τῆς ἀθανασίας ἔλαβον τὰ βρα-
 βεία, ὡτὸ τῆ θανάτου σεφανώθύτες. ἠλάττωσας αὐτὸν βραχὺ
 τι παρ' Ἀγγέλως, δόξα καὶ τιμῆ ἐσεφανώσας αὐτόν. πορὸ τῆς κοινῆς
 φύσεως τῆ ἀνθρώπων φησὶν ὁ Δαβὶδ. ἀλλὰ καὶ τὸ βραχὺ τῆτο
 πορὸ τῆς ἁγίου ὁ Χειρὸς ἀπέδωκε, θανάτω θάνατον καταδικά-
 στας. ἐγὼ δὲ ἐκ ἐντεῦθεν δι' ἁγρεύομαι, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ ἐλάττωμα
 τῆτο τῆ θανάτου πλεονέκτημα γέγονεν. εἰ γὰρ μὴ εἴεν θνητοί,
 ἐκ αὐτῶν ἐρχόντο Μάρτυρες. ὡς εἰ μὴ θάνατος ἦ, ἐδὲ σέφανος
 ἦ. εἰ μὴ πελοπι ἦ, ἐκ ἦ μαρτύριον. εἰ μὴ θάνατος ἦ,
 ἐκ ἠδύατο Παῦλος λέγειν. καθ' ἡμέρας ὡτοθνήσκω καὶ τῆ
 ἡμετέραν καύχην, ἦ ἔχω ἐν Χειρῶ Ἰησοῦ. εἰ μὴ θάνατος
 οὐ φθορὰ ἦ, ἐκ ἠδύατο λέγειν ὁ αὐτός, χαίρω ἐν τοῖς παθή-
 μασι μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀπληρῶ τὰ ὑσερήματα τῆ θλί-
 ψων τῆ Χειρὸς ἐν τῆ σαρκί μου. ὡς μὴ ἀλγῶμεν, ὅτι ἐρχό-
 μεθα θνητοί, ἀλλ' ἀχαριστοί, ὅτι ὡτὸ τῆ θανάτου ἀνάχ-
 θη ἡμῖν τὸ σάδιον τῆ μαρτυρίας. ὡτὸ τῆς φθορῆς ἐλάβομεν
 κῆροθισιν τῆ βραβεύων. ἐντεῦθεν ἔχομεν ἀφορμὴ τῆ πα-
 λαιομάτων. ὄρα, σοφίαν Θεῶ; πῶς τὸ μέγιστον τῆ κακῶν, τὸ
 κεφάλαιον τῆς ἡμετέρας συμφορῆς, ὅπερ εἰσήγαγμεν ὁ ἄβ-
 λος, τὸν θάνατον λέγω, τῆτον εἰς τιμὴ καὶ δόξαν ἡμετέραν
 μετέβαλε; ἔχ' ἔπος πορὸς τὰ τῆ μαρτυρίας βραβεύα τῆς ἀθλη-
 τῆς ἀγῶν; τί ἐν; ἀχαριστοίμεν τῆ ἀβόλα ἔχ' ἔπος τὸν θάνα-
 τον; μὴ ἄλογοι; ἔ γὰρ τῆς ἐκείνου γνώμης τὸ κατόρθωμα.
 ἀλλὰ τῆς τῆ Θεῶ σοφίας τῆ χάρισμα. ἐκείνος εἰσήγαγε, ἵνα
 ὡτολέσῃ, καὶ πορὸς τῆ γλυτῆ ἱκαναγαγῶν πᾶσαν ἐκπόνη σω-

ηείας ελπίδα. ο Χριστός δὲ αὐτὸ λαβὼν μετέστροφεν, καὶ εἰς τὸ
 ἄρατον ἡμᾶς δι' αὐτῆς πάλιν εἰσήγαγε. μηδεὶς ἐν ὑμῶν κατα-
 γινωσκέτω, εἴ χορὸν καὶ ποδωτάξιον ἐκάλεσα τῆς Μαρτύρων τὸ
 πλήρωμα, δύο ἐναντία ὀνόματα ἐνὶ πράγματι τιθεῖς. χορὸς
 γὰρ καὶ ποδωτάξις ἐναντία ἀλλ' ὀνταῦθα σωηλθον ἀμφοτέρω.
 καὶ ὅτι ἅπαντες χοροῦντες ὅτι τὰς βασιάνες ἴσαν μεθ' ἡδονῆς καὶ
 ἅπαντες πολέμῳντες ἀδρείαν πᾶσαν καὶ καρτερίαν ἐπεδείξαντο,
 καὶ τῆς ἀναγίτου ἐκράτισαν. αὐτὸ μὲν τῆς γιομῶν τιμὴ φύσιν
 ἀδης, μάχη καὶ πόλεμος καὶ ποδωτάξις τὰ γινόμενα. αὐτὸ δὲ τὴν
 γινόμεν τῆς γιομῶν ἐξέτασιν, χοροὶ καὶ θαλία καὶ πανηγύ-
 ροις καὶ μαγίστη ἡδονὴ τὰ τελέμωρα. βάλει μεθεῖν ὡς πολέμου
 ταῦτα φεικωδέστερα, τὰ τῆς Μαρτύρων λέγω; τίποτε ὅτι ἐν
 τῆς πολέμου τὸ φεικτόν; στρατόπεδα ἔσκησον ἐκατέρωθεν περ-
 πεφραγμένα, δουλέμφορτα ποῖς ὄπλοις, καὶ τιμὴ γλυκὴ καταυ-
 γάζοντα, νέφη βελῶν ἀφίεται πανταχόθεν δουκρύπτοντα τὸν
 αἴρα τῆς πλήθου, ρύακες αἱμάτων ὑπὲρ τῆς γῆς φέρονται, καὶ
 πολλαὶ πανταχῶς τὰ πτώματα, καθάπερ ἐν ἀμφοῖν ἀσφαχύων,
 ἔκω τῆς στρατιωτῆς ὑπὲρ ἀλλήλων καταφρομῶν. φέρον ἐν ἀπ'
 ἐκείνων ὅτι ταύτιον ἀγάγασε τιμὴ μάχην καὶ ὀνταῦθα δύο
 ποδωτάξεις, ἢ μὲν τῆς μαρτύρων, ἢ δὲ τῆς τυραννῶν. ἀλλ'
 οἱ μὲν τύραννοί εἰσι καθωπλισμένοι, οἱ δὲ μάρτυρες γυμνῶ
 τῆ σώματι μάχονται. καὶ ἡ νίκη τῆς γυμνῶν, καὶ τῆς καθω-
 πλισμῶν γίνεται. τίς ἔκων ἐκπλαγείη, ὅτι ὁ μασίζόμενος
 φειγίνεται τῆ μασίζοντος, ὁ δεδεμμένος τῆ λελυμμένω, ὁ κα-
 τικαιόμενος τῆ καίοντος, ὁ δουδρήσκων τῆ ἀναιρῶντος; εἴ-
 δες πῶς ταῦτα ἐκείνων φεικωδέστερα; ἐκεῖνα μὲν εἰ καὶ φοβερά,
 ἀλλὰ καὶ φύσιν γίνεται. ταῦτα δὲ πᾶσαν ὑδρβαίνει φύσιν καὶ
 πᾶσαν πραγμάτων ἀκοληθίαν. ἵνα μάθης ὅτι τῆς τῆ Θεῶ
 χάριτος ὅτι τὰ κατωφθέμωρα. Καίτοι τί τῆς μάχης ταύτης ἀ-
 δικώτερον; τί τῆς παλαισμάτων ποδωτάξιον; ἐν μὲν γὰρ
 ταῖς πολέμοις ἀμφοτέρω φράττονται οἱ μαχόμενοι ὀνταῦθα δὲ

ἔχει ἕως ἄλλ' ὁ μὲν γυμνός, ὁ δὲ καθώπλισται. ὡν τοῖς
 ἐγώσιν πάλιν, ἀμφοτέροις ἔξασε τὰς χεῖρας ἀνταίρειν, ἔνταυθα
 δὲ ὁ μὲν δέδεταί, ὁ δὲ μετ' ἐξουσίας ἐπάγει τὰς πληγὰς. καὶ
 καθάπερ ἐκ τυραννίδος τινός, ἑαυτοῖς μὲν τὸ κακῶς πρῶτον
 ἀποκλιρώσαντες οἱ δικάζοντες, τοῖς δίκαιοις δὲ μάρτυσι τὸ
 πᾶχειν κακῶς ἀποδείκνυται, ἢ τῶ συμπλέκονται τοῖς ἁγίοις,
 καὶ εἰδὲ ἕως αὐτῶν τῶδε χιτῶνεται ἄλλα μὲν τὴν ἀσπίδα καὶ τὴν
 μάχην ἠττηθέντες ἀναχωροῦσι· καὶ ταῦτόν γίνεσθαι, οἷον αὐ
 ἦτις πολυμισθῶ ἀνδραποῦ εἰς πόλεμον εἰσαγαγῶν, καὶ τῷ δό-
 ρατος καὶ αἰχμῶ ἀποκόψας, καὶ τὸν θώρακα ἀποκόψας, ἢ τῶ
 κελύφῃ γυμνῶ τῷ σώματι μάχεσθαι· ὁ δὲ πληγτόμος, καὶ
 καιόμενος, καὶ μυεῖα διχόμενος ἔσθιατα, ἔσθιατοι σήσεις.
 καὶ τῶ τὴν μάρτυρας γυμνῶς ἀγορεύς, καὶ τὰς χεῖρας ὀπίσσω δὴ-
 σαστες, καὶ πᾶν τῶν παίωντες, ἕως ἠττηθέντο· οἱ δὲ τὰ ἔσθια-
 ματα διχόμενοι, τὸ καὶ τῷ θώρακι ἔσθιατοι ἔσθιαται, καὶ κα-
 θάπερ ἀδάμας πληγτόμος, αὐτὸς μὲν ἐκ ἐνδίδαισιν, εἰδὲ μα-
 λάσθεται, τὸν δὲ παίωντες ἀσπίδι σίδηρον, ἢ τῶ δὴ καὶ αἰ φυγαί-
 πῶν ἁγίων, πῶν τῶν ἐπαγομένων βασιάνων, αὐταῖ μετ' εἰδὲ
 ἔπαχον δεινόν, τῶν δὲ παίωντων καὶ δυνάμιν κατεκλύψαι,
 αἰσχυρῶς καὶ καταγελάσας ἠττηθέντας ἐκ τῶν ἀγίων ἐξέπεμ-
 πται μὲν πολλὰς καὶ ἀφορήτας πληγὰς, καὶ γὰρ προσέδισαν αὐτὸς
 τῶ ξύλῳ, καὶ τὰς πλοῦρας διώρυκτον, ἐμβαδύοντες αὐλακας,
 καθάπερ οἱ γινῶ ἀροφειῶντες, ἀλλ' ἔ σώματα χιζόντες. καὶ
 καὶ εἰδὲ λαγόνας ἀναπεπταμύας, πλοῦρα ἀνισχύοντα, σήθιν
 διερρήγμυα· καὶ εἰδὲ ἔνταυθα τῶς μυεῖας ἔσθιαται οἱ αἰμοβόροι
 θῆρες ἐκῶνοι, ἀλλὰ ἀπὸ τῶ ξύλου καθιλόντες, ἐπὶ τῶν ἀν-
 θράκων ἐπὶ σιδηρῶς κλίμακος ἔτεινον, καὶ καὶ εἰδὲ πάλιν
 πικρότερα τῶν προτέρων θεύματα, διπλᾶς καταφρομαίας σα-
 γόνας ἐκ τῶν σώματων, τῶς μὲν τῶ αἵματος ῥέοντος, τῶς δὲ τῶν
 σαρκῶν τιπομένων· οἱ δὲ ἅγιοι καθάπερ ἐπὶ ῥόδων κείμενοι
 πᾶν ἀνθράκων, ἢ τῶ μετ' ἡδονῆς τὰ γινόμενα ἐθεώρουν. σὺ δὲ
 ἀκί-

ἀκίνας κλίμακα σιδηρῶν, ἀναμνήθητι κλίμακος νοητῆς, ἃν
 εἶδεν ὁ πατριάρχης Γαβὼβ ἀπὸ γῆς εἰς ἕραν ὀπισθοδρομῶν. δι'
 ἐκείνης κατέβαινον Ἄγγελοι, ἃς ταύτις δὲ ἀναβαίνουσι Μάρ-
 τυρες· ἑκάτερα δὲ ὁ Κύριος ἐπέσειε. καὶ ἂν ἰσχυρῶν τὰς
 ὁδοῦσας οἱ ἅγιοι ἔσονται, εἰ μὴ ταύτη ἐπιπείδοντο. ἀλλὰ δι' ἐκεί-
 νης μὴ ἀναβαίνουσι, καὶ καταβαίνουσιν Ἄγγελοι, ἃς ταύτις
 δὲ ὅτι ἀναβαίνουσι καὶ Μάρτυρες παντίπερ δούλων. τί δήποτε;
 ὅτι ἐκεῖνοι μὴ πρὸς ἁκουσίαν ἀποσελλόμενοι ἃς τὸς μέλλοιτας
 κληρονομεῖν σωθείαν· ἔσονται δὲ καθάπερ ἀθληταὶ καὶ σεφα-
 γίται, ἀπαλαγῆτες τῆς ἀγώνων, ἀπῆλθον λοιπὸν πρὸς
 τὸν ἀγῶνοθέτην. ἀλλὰ ἴδω μὴ ἀπλάως ἀκίμων τὰ λεγόμενα,
 ἀκίμωντες, ὅτι ἀνθρώποις ὑπέκειντο καταξανθεῖσι τοῖς σώμα-
 σιν, ἀλλὰ ἔννοήσωμεν τίνες ἐσμὲν, πυρετῶν κατασκήφαντος·
 ἀβίωτον εἶναι νομίζομεν τὸν βίον, ἀλύομεν, δυσαναχατέμεν,
 καθάπερ παιδία μικρὰ δυσχεραίνομεν, τῆς γαστρίδος εἶδον ἔλατ-
 τον νομίζοντες τὸ πῦρ. ἔπει δὲ καὶ πυρετῶν ἐπιπειμῶν, ἀλλὰ
 φλογὸς πάντοθεν αὐτῆς πολιορκέσης, καὶ τῆς σπινθήρων τοῖς
 ἔλκεσιν ἐπιπιδάωντων, καὶ θηρία παντὸς δειμύτερον· δακνόντων
 τὰ ψαύματα, καθάπερ ἀδαμάντινοί τινες, καὶ ἐν ἀλλοξίσι
 ὄραντες ταῦτα γινόμενα σώμασιν, ἔτι γρηγορίως καὶ μᾶλλον προση-
 κέσης αὐτοῖς ἀδρείας ἐπὶ τῆς τῆς ὁμολογίας εἰσῆκισαν ῥη-
 μάτων, ἀποδείξασθαι ἃς πάντων τῆς δεινῶν μόνοντες, καὶ τὴν
 εἰσαυτῶν ἀδρείαν καὶ τὴν τῆς Θεῶν χεῖρα λαμπρῶς ἐπιδεικνύμεναι.
 εἶδετε πολλὰ καὶ ἄλλα τῶν ἡλίου ἀνίχοντα καὶ κροκοειδῆς
 ἀφίστα ἀκτινάς; τοιαῦτα ἰδὼ τῆς ἀγίων τὰ σώματα, ὡσπερ
 τινῶν ἀκτινῶν κροκοειδῶν, τῆς ρυάκων τῆς αἵματος πανταχόθεν
 αὐτῆς πρὸς ἄρρεδντων, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς καταυγαζόντων πολλῶν
 μαλλῶν, ἢ τὸν ἕραν ἡλίου. τὴν τὸ αἷμα Ἄγγελοι μὴ ὄραν-
 τες ἐπὶ πάντων, δειμῶνες ἐφραττου, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ἄββολος ἔφε-
 μῆ. καὶ γὰρ αἷμα ἰδὼ ἀπλάως τὸ ὄραμενον, ἀλλὰ αἷμα σωπίερον,
 αἷμα ἅγιον, αἷμα τῆς ἕραν ἄξιον, αἷμα δειμῶν τὰ καλά

τῆς Ἐκκλησίας ἄρδον φυτέ. εἶδε τὸ αἷμα, καὶ ἔφειξεν ὁ δαίβο-
 λος ἀνεμνήσθαι ἢ ἑτέρω αἵματος διαποτικῆ· δι' ἐκεῖνο τὸ αἷμα
 τὸ ἔρρόδωσεν. ὅξ ἔ γάρ ἐνύγη ἢ πλοῦρά τι Δεσπότη, μυείας
 ὄρας λοιπὸν πλοῦράς νυτομύρας. τίς ἦδ' ἔ μεθ' ἡδονῆς ἀπο-
 δύσαιτο πολλῆς πρὸς τὰς ἀγαῖνας τύπης, μέλλων κοιταρεῖν Δε-
 σποτικῶν παθημάτων, καὶ συμμορφῆσαι τῆ θανάτῳ Χριστοῦ;
 ἀρκῆσα γὰρ αὐτῇ ἢ ἀτίδωσις, καὶ πλείων ἢ τιμῇ, καὶ ὑπερβαί-
 νουσα τὰς ἀθλῆς ἢ ἀμοιβῆ, καὶ πρὸ τῆς βασιλείας τῆς ἑραναῶν.
 μὴ τοίνυν φρίττωμεν ἀκρόντες, ὅτι ὁ δεῖνα ἐμαρτύρησεν, ἀλλ'
 φρίττωμεν ἀκρόντες, ὅτι ὁ δεῖνα κατεμαλακίθη, καὶ ἔπε-
 σε, τοῖσιν ποροκειμῆτων ἐπάθλων. εἰ δὲ βάλει καὶ τῆς μῆ-
 ταῦτα ἀκῆσαι, λόγος μὲν ἰδεῖς πῶς ἰσχυρῆσαι δύναται. ἔτε γὰρ
 ὀφθαλμὸς εἶδ' ἦσιν, ἔτε ἔς ἠκαστον, ἔτε ὀπί καρδίαν ἀνθρώ-
 πῳ ἀέβη, ἢ ἠτείμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. ἔ-
 δεῖς δὲ ἀνθρώπων ἔπος αὐτόν ἠγάπησεν ὡς οἱ Μάρτυρες,
 καὶ μὲν ἐπειδὴ καὶ λόγον καὶ διάνοιαν ὑπερβαίνει τῆς ἀποκειμῆτων
 ἀγαθῶν τὸ μέγεθος, δεῖ τὸ σιγήσομεν, ἀλλ' ὡς οἴοντες καὶ
 εἰπεῖν ἡμῖν καὶ ἀκῆσαι, πειρασόμεθα ὑμῖν ἀμυδραῖς ἐνδεί-
 ξασθαι τὴν ἐκεῖ δεξασμένη αὐτὸς μακαριότητα. σαφῶς ἦδ'
 αὐτοὶ μόνοι εἶσονται οἱ δεῖ τῆς πείρας πύτης ἀπολαύοντες. καὶ
 μὲν γὰρ δεῖνα ταῦτα καὶ ἀφόρητα ἐν βραχεῖα καιρῇ ῥοπή πάχκ-
 σιν οἱ Μάρτυρες. μῆ δὲ τὴν ἐντεῦθεν ἀπαλλαγὴν εἰς ἕρμην
 ἀναβαίνουσαν, Ἀγγέλων αὐτοῖς ποροκειμῆτων, καὶ Ἀρχαγγ-
 γέλων δορυφορέων· ἢ ἦδ' αἰχμηύονται τὰς σιωπῆλας, ἀλλὰ
 πάντα αὐτῶν εἴλοντο δι' αὐτὴς ποιῆσαι. ἐπειδὴ ἐκεῖνοι, πάντα
 εἴλοντο παθεῖν δεῖ τὸν αὐτῶν δεσπότην Χριστόν. ἐπειδὴ δὲ
 ἀναβαῖναι εἰς τὸν ἕρμην, πάσαι ἐκεῖναι αἱ ἀγαῖαι Διωάμεις
 σιωπῆ ἔχουσιν. εἰ γὰρ ἀθλητῶν ξένων ὀπιδημένων τῇ πόλει,
 πᾶς ὁ δῆμος πρὸ ῥῆεῖ πωταχόθεν, καὶ κυκλάσωντες αὐτὸς
 καταμαρδαίνουσι τῆς μελῶν τὴν ὀταξίαν· πολλῶν μᾶλλον πῶν
 ἀθλητῶν τῆς ἀσεβείας εἰς ἕρμην ἀναβαίνων, σιωπῆ ἔχουσιν

οὐ ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι αἱ αἰῶν Δυναμίεις πάντοθεν ἐξέρ-
 ρίμωσι, κατερίμωθυσάσθαι τύτων τὰ ἔσθματα, καὶ καθάπερ τινὰς
 αἰεσίας ἐκ πολέμου καὶ μάχης ἐπαυελθόντες μὲν πολλὰ ἔσθ-
 ματα καὶ νίκας, ὑπὸ μεθ' ἡδονῆς δεξιῶνται πάντας αὐτὰς, καὶ
 ἀσπάζονται· οἷα ἄγασιν αὐτὰς μὲν πολλῆς δορυφορίας ἁπὸς
 τὸν πῶν ἑκέρων Βασιλέα ἐπὶ τὸν θρόνον ἐκείνον τὸν πολλῆς δό-
 ξης γέροντα, εὐδα τὰ Χερυβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ· ἐλθόντες
 δὲ ἐκεῖ, καὶ προσκυλώσασθαι τὸν ἐπὶ θρόνον καθήμενον, πλείο-
 νος ἢ τὰ Δαυὶτὰ μᾶλλον, ἢ τὰ πῶν ὁμοδάλων διω-
 λαύσας φιλόφροσυνίας· ἔ γάρ ὡς δόξας αὐτὰς δέχεται, καὶ
 τοῖς τῶτο μεγίστη τιμῇ, καὶ ἥς ἴσον ἢ ἴσιν δοῦναι, ἀλλ' ὡς φί-
 λως αὐτῶ· ὑμεῖς γάρ φησι φίλοι μὲν ἐστέ· καὶ μάλα εἰκότως
 αὐτὸς γὰρ εἶπε πάλιν, μείζονα πάντως ἀγάπην ἡδὲ ἔχει
 ἰνατίς θῆ τὴν ψυχὴν αὐτῆ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτῆ· ἐπειδὴ
 ἐν τῇ μεγίστῃ ἀγάπῃ ἐπεδείξατο, δεξιῶται πάντας, καὶ
 ἀπολαύσας τῆς δόξης ἐκείνης, κοινωνῶσι τῶν χωρῶν, καὶ με-
 τέχεσι τῶν μελῶν τῶν μουσικῶν· εἰ γὰρ ἐν σώματι οἷτος καὶ
 πλεὶς τῶν μουσικῶν κοινωνίαν εἰς ἐκεῖνον ἐτέλει τὸν χρόνον μὲν
 τῶν Χερυβίμ τὸν ἑισάγιον ὕμνον ψάλλοντες, καθάπερ ὑμεῖς
 ἴσα οἱ μυήθεντες, πολλῶ μᾶλλον ἢ καὶ τὰς συγχωροῦσας ἀπο-
 λαβόντες μὲν πολλῆς τῆς παρρησίας κοινωνῶσι τῆς δόξης αὐ-
 τῆς· ἀρα ἢ ἐφείτετε ἁπὸς τῶν τῶ μαρτύριον; ἀρα ἢ
 ἐπιθυμεῖτε νῦν τῆ μαρτυρίας; ἀρα ἢ ἀλγεῖτε νῦν, ὅτι ἢ
 πόρρῃ καιρὸς μαρτυρίας; ἀλλὰ καὶ γυμναζώμεθα εἰς και-
 ρὸν μαρτυρίας· κατεφρόνησαν ἐκεῖνοι ζωῆς; κατεφρόνησον σὺ
 ἑσθῆς· ἐρρίψαν ἐκεῖνοι τὰ σώματα πύρι; ρίψον σὺ χημά-
 τε νῦν ἐν ταῖς χερσὶ τῶν πονητῶν· κατεπάσαν ἐκεῖνοι τὰς
 ἀνθρώπων; σβέσον σὺ τῆς ἐπιθυμίας τὴν φλόγα· φορτί-
 κα πνύετε; ἀλλὰ καὶ ἐπικερδῆ· μὴ τὰ παρόντα ὄρα ἐπ' ἀχ-
 θῆ, ἀλλὰ τὰ μέλλοντα χησά· μὴ τὰ ἐν χερσὶ θανά, ἀλλὰ
 καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθά· μὴ τὰ παθήματα· ἀλλὰ τὰ βρα-
 βεῖα·

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΛΟΓΟΣ. 31

βεία· μὴ τὰς πόνας, ἀλλὰ τὰς σεφάεις· μὴ τὰς ἰδρωτάς,
 ἀλλὰ τὰς ἀμοιβάς· μὴ τὰς ἀλγηδόνας, οἷλλα τὰς ἀντιθέ-
 σεις· μὴ τὸ καυόμενον πῦρ, ἀλλὰ τὴν προχειμύλιον βασι-
 λειαν· μὴ τὰς περικεῖστας διμῖας, ἀλλὰ τὸν σεφανῆντα Χρυσόν.
 αὐτὴ μεγίστη μέθοδος καὶ εὐκολωτάτη πρὸς ἀριτεῖαν ὁ-
 δός, μὴ τὰς πόνας μόνον ὄραν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔπαθλα μὲν
 τῶν πόνων· ἀλλ' ἔκ' αὐτῆ κατ' ἑαυτὰ μόνων. ὅταν ἐν μέλ-
 λης ἐλεημοσύνην δίδουσαι, μὴ πρόσεχε τῇ σαρκὶ τῶν χρη-
 μάτων, ἀλλὰ τῇ συλλογῇ τῆς δικαιοσύνης. ἐσκόρπισεν, ἔδω-
 κεν τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτῆ μοῖρα εἰς τὸν αἰῶνα τῆ
 αἰῶνος· μὴ βλέπε τὸν κενόμενον πλῆτον, ἀλλὰ τὸν ἀυξασό-
 μενον Θεσαυρόν. αὐτὴ νησιόσης, μὴ τὴν κάκωσιν τὴν ὑπὸ τῆς
 νησιείας λογίζεσθαι, ἀλλὰ τὴν ἀνέσιν τὴν ὑπὸ τῆς κακώσεως.
 αὐτὴ ἀφρηπυήσεως εὐχόμενος, μὴ τὴν ταλαιπωρίαν τὴν ὑπὸ τῆς
 ἀφρηπυείας, ἀλλὰ τὴν παρρησίαν τὴν ὑπὸ τῆς εὐχῆς νοεῖ.
 ἔπειτα καὶ στρατιωτικῶν ποιῶσιν, ἔπειτα τὰ φάρμακα, ἀλλὰ τὰς ἀμοι-
 βὰς βλέπεσθαι· ἔπειτα τὰς σφαγὰς, ἀλλὰ τὰς νίκας· ἔπειτα τὰς πί-
 πτοντας γενεάς, ἀλλὰ τὰς σεφαιμύεις ἀεισείας· ἔπειτα καὶ κυ-
 βερνήται πρὸς τῶν κυμάτων τὰς λιμένας ὄρωσι, πρὸς τῶν ναυα-
 γῶν τὰς ἐμπορίας, πρὸς τῶν ἐν θαλάσῃ δεινῶν, τὰ μὲν
 θαλάσσαν ἀγαθὰ· ἔπειτα καὶ οὐ ποίησον· ἐννόησον ἡλίκοι ὄζειν
 ἐν νυκτὶ βαθεῖα τῶν ἀνθρώπων κατὰ δρόμων ἀπικέτων καὶ θη-
 ρῶν καὶ κτηνῶν, βαθυτάτης ἡσυχίας ἔσης, μόνον σε ἐγερθεῖ-
 τα παρρησίᾳ χαλέγεσθαι πρὸ κοινοῦ πάντων Δεασότη. γλυ-
 κὺς ὁ ὕπνος, ἀλλ' ἔδου γλυκύτερον προσδοχῆς. αὐτὴ κατ' ἰδίαν
 αὐτῆ χαλεχθῆς, πολλὰ ἀνύσαι διμῆση, μηδενὸς ἐποχλήρ-
 τος σε, μηδὲ ἐκικέροντός σε τῆς δειψείας· ἔχεις καὶ τὸν καιρὸν
 σύμμαχον πρὸς τὸ ἐπιτυχεῖν ὅν θέλεις. ἀλλὰ πρὸς τὴν
 κείμενος ἐπὶ μαλακῆς στρωμνῆς, καὶ ὄκνεῖς διανασθεῖσαι, ἐνκο-
 ρὸν πρὸς τὴν σιδεράς κλίμακος κειμένης σήμερον μάρ-
 τυρας, ἔχει στρωμνῆς ἐποκειμένης, ἀλλ' ἀθράκων ὑπεστρωμέ-

νων. ἔνταυθα βέλομαι καταλύσαι τὸν λόγον, ὥστε τις κλίμακός τι τὸ μνήμην ἀκμάζουσαν καὶ νεαρὰ ἔχοντας ὑμᾶς ἀπελθεῖν, καὶ ταύτης ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ μεμνήσθαι. καὶ γὰρ μὴ εἰς κατέχη δεσμά, δουλοσύμεθα πάντα ἀπορρήξαι ῥαδίως, καὶ πρὸς τὴν δόχμην ἀναστῆναι. τὴν κλίμακα δὲ ταύτην ἐνοοῦντες ἔχ' ἅπαντος, μὴ τὴν κλίμακα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλων τῶν μαρτύρων τιμωρίας διαγραφῶμεν ἕπι τὸ πλάτος τῆς καρδίας τῆς ἡμετέρας. καθάπερ οἱ τὰς οἰκίας τὰς ἑαυτῶν ποιῶντες λαμπράς, αὐτῆρα γραφῇ πανταχόθεν αὐτὰς κατακοσμοῦσιν. ἔτι καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς τοίχοις τῆς ἡμετέρας διανοίας ζωγραφῶμεν τῶν Μαρτύρων τὰς τιμωρίας. ἐκείνη μὲν γὰρ ἡ ζωγραφία αἰώνιος, αὕτη δὲ κέρδος ἔχουσα. εἰ δὲ τίται ζημιῶντων, εἰ δὲ δαπανῆς, εἰ δὲ σέχνης τινός αὕτη ἡ γραφή. ἀλλ' ἀπὸ πάντων ἀρκεῖ εὐροθυμίᾳ χηρῶσθαι καὶ λογισμῶ ῥηναίᾳ καὶ νήφοντι, καὶ ἔτι καθάπερ ἔστινος χειρὸς ἀείσης ὑπογραφαί τὰς τιμωρίας αὐτῶν. ζωγραφῶμεν τοῖσι ἐν τῇ ψυχῇ τὰς μὲν ἕπι πηγμάτων κειμένους, τὰς δὲ ἕπι ἀνθρώπων τεταμένους, τὰς δὲ εἰς λέβητας κυβισμένους, τὰς δὲ εἰς θάλασσαν καταποτιζομένους, ἑτέρας ξομομένους, ἄλλους ἕπι ἔσοχόν κεινομένους, ἄλλους εἰς κρημνὸν ριπτομένους. καὶ τὰς μὲν θηρίοις πυκτῶσθαι, τὰς δὲ ἕπι τὸ βάραθρον ἀγομένους, τὰς δὲ, αἷς ἕκαστος ἔτυχε καταλύσας τὸν βίον, ἵνα τῇ ποικιλίᾳ τῆς γραφῆς ταύτης λαμπρὰ τὴν ἡμετέραν κατακοσμήσασθε οἰκίαν, δακτύλειον τῆς Βασιλεῖ τῶν ἡραγῶν ποιήσωμεν καταγάγιον. καὶ γὰρ ἴδου ποικιλίας ἐν διανοίᾳ τὰς γραφάς, ἡξεί μὲν τῆ Πατρὸς, καὶ μόνῳ ποιήσει παρ' ἡμῖν σὺ τῆ Πνεύματι τῆς Ἁγίας. καὶ βασιλικὸς ἔσται λοιπὸν οἶκος ἡ διανοία ἡμῶν, καὶ εἰς ἀποπὸς λογισμὸς ἐπιβλῆσαι δουθήσεται, τῆς τῶν Μαρτύρων μνήμης ὡς περ τινὸς ζωγραφίας ἔχ' ἅπαντος ἡμῖν ἀναποκειμένης, καὶ πολλῶν ἀναφείσεως τῆς μαρμαρυγῆς, καὶ τῆς βασιλείας τῶν ὁλων. Θὰ σιωπῶν ἡμῖν ἀνδραγαθία. ἔτι δὲ ἔνταυθα Χειρὸν

ἐποδέξασθε, διωσόμεθα μὲν τὴν ἐπιθυμίαν εἰς
 τὴν σκηνὴν ἐποδέχθητε τὰς αἰωνίους. ὃν ἤνοιτο πάντα ἡμᾶς
 ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τῶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ δι' ἡμᾶς, καὶ μεθ' ἡμῶν Πατρὸς δόξα, ἀμα τῆς ἀγίας
 καὶ ζωοποιῆ Πνεύματι, εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΒΟΛΗΝ,

Περὶ τῆς Ἀσώτου.

Α' Ἐμὲ, ἀδελφοί, τὴν τῆς Θεῆς φιλανθρωπίαν κηρύτ-
 τειν ὀφείλομεν, δι' αὐτῆς γὰρ ζῶμεν καὶ κινεῖμεθα καὶ
 ἰσχυρῶς, μάλιστα δὲ ἐν τῷ τῆς καιρῷ χρεωσόμεθα τῷτο ποιεῖν,
 ἵνα τὴν κοινὴν ἀφίλειαν, καὶ τὴν ἀεργεσίαν τῆς μελλόντων ἐκ-
 τῆς κολυμβήθρας ἀνατέλλωμεν ἀστέρων. καὶ γὰρ εἶποι ἕνα ταύτης
 ἐκλάμψουσι καὶ ἡμεῖς δι' αὐτῆς ἐσώθημεν καὶ σωζόμεθα ἡμεῖς
 ἕμιν ἀπὸ κληρονομίας ἐδόθη ἐκ τῆς ἀμικρυῆ Θεῆς καὶ πατρὸς
 ἡμῶν. εἶπωμεν τοίνυν περὶ αὐτῆς, ἅπερ εἶπεν ὁ Δεισώ-
 πης Χριστός, ὁ φιλανθρωπος υἱὸς τῆς φιλανθρωπίας πατρὸς, ὁ
 μοῖος ἀξιοχρῆστος τῆς πατρῴας ἐσίας ὁξηνητής. ἀναπτύξω-
 μεν πάσαν τὴν περὶ τῆς Ἀσώτου παραβολὴν, ἵνα μάθωμεν
 ἐξ αὐτῆς, πῶς δεῖ ποροαπελάζειν τῆς ἀποροατελείας, καὶ συγ-
 γράμω τῆς πταισμάτων αἰτεῖν. ἀνθρωπός τις, φησὶν, εἶχε
 δύο υἱούς. Παραβολικῶς ὁ Σωτὴρ, καὶ δογματικῶς ἐλάττω-
 ται. ἕνα τῷτο περὶ τῆς ἰδίας πατρὸς, ὡς περὶ ἀνθρώπου τι-
 γός, ὀμιλεῖ καὶ περὶ τῆς δούλων, ὡς περὶ τέκνων, λαλεῖ,
 ἵνα δείξῃ τῆς Θεῆς τὴν περὶ τῆς ἀνθρώπου σοφίαν. ἀνθρω-
 πός τις, φησὶν, εἶχε δύο υἱούς. τίς ὅστις εἶτος ὁ ἀνθρώπος;
 ὁ πατὴρ τῆς οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης ἀδικήσεως. τί-
 γας δὲ εἶχε τῆς δύο υἱούς; τὴς δικαίους, καὶ τὴς ἀμαρτω-
 λούς. τὴς ἐμμελῶντας τῆς θεοῖς αὐτῶν προσάγμισι, καὶ τὴς

καθυβαίνονται τὰς θεαστοικάς ἐντολάς. καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος
 αὐτῷ τῷ πατρί. καὶ τίς ὄντι ἐγὼ ὁ νεώτερος υἱός; ὁ τὴν γνά-
 μω ἀστατον κεκτημένος, καὶ ταῖς αὔραις τῆς νεότητος ῥιπιζο-
 μένος. πατέρα ἐγνώρισεν ἡ φύσις τῶν πλάσασα, εἰ καὶ με-
 ἐτίμησε προαίρεσις τὸν ποιήσαντα. πατερ, δός μοι τὸ θε-
 βάλον μέρος τῆς ἐσίας. καλῶς ἤπισε τὰ τῷ Θεῷ καὶ τῷ
 Θεῷ· ἀλλὰ κακῶς, ἅπερ ἔλαβε, κατὼλόλωσε. καὶ διείλω
 αὐτοῖς τὸν βίον ὁ πατήρ. ἔδωκεν αὐτοῖς, ὡς οἶκον ἰδίου
 ὄλου τῶν κόσμου. ἔδωκεν αὐτοῖς, ὡς κτίστης, ὅλιον τῶν
 κτίσιν. παρέχον αὐτοῖς σώματα καὶ ψυχὰς λογικάς, ἵνα
 τῷ λόγῳ εὐλόγως χειραγωγούμενοι μηδὲν ἄλογον πράξωσι.
 ἐπέστησαν αὐτοῖς τὸν ἑαυτῶν νόμον, τὸν φυσικὸν καὶ τὸν θε-
 πτῶν, ὡς θεῖον παιδαγωγόν· ἵνα τῷ παιδαγωγέμῳ πλη-
 ρύσῃ τὸ νομοθέτη τὸ βέλημα. καὶ μετ' ἐπολλὰς ἡμέρας
 συναγαγὼν πάντα ὁ νεώτερος υἱός (ὡς νεώτερος ἔποραξεν) ἀ-
 πεδήμησαν εἰς χώραν μικρὰν· ἀπέστη δὲ τῷ Θεῷ, καὶ ἀπέ-
 στη ἀπ' αὐτῶ ὁ Θεός· καὶ ἦν βιάζεται τὸν μὴ βελόμενον δε-
 λείειν αὐτῷ. γνώμης γὰρ, ἐκ ἀνάγκης, αἱ ἀρεταὶ ἀπασαί.
 ἐκεῖ διεσπόρπισε τὴν ἐσίαν αὐτῶ, ζῶν ἀσώπος· ἐκεῖ τῆς
 ψυχῆς ὄλου τὸν πλεῖστον ἀπώλεσεν· ἐκεῖ τέρκων καὶ τερτιόμων
 ἐκναύγησεν· ἐκεῖ παίζων καὶ ἐμπαιζόμενος πρῆξεν ἕγνετο· ἐ-
 καὶ ψυχοφθόρης ἡδονῆς ἀγοράζων, καὶ γέλωτος ἀνέμενος, πα-
 τέρως δακρύων ἔλαβε. καὶ τὰς μὲν ἀρετάς, ἃς εἶχεν, ἀπεβά-
 λητο· τὰς δὲ κακίας, ἃς ἐν εἶχε, ἀποσελάβετο. δαπνοήσαν-
 τος δὲ αὐτῶ πάντα (καὶ πέφυκε δὲ τοῖς ἀσχεῶς βίῳσι καθυβι-
 σθῆν ὁ πλεῖστος τῆς χάριτος) ἐγνήτο λιμὸς ἰχυρὸς καὶ τὴν χῶ-
 ραν ἐκείνην· ὅπως γὰρ τῆς σωφροσύνης ὁ σῖτος καὶ γεωργεῖται,
 ἐκεῖ λιμὸς ἰχυρὸς· ὅπως τῆς ἐγκρατείας ἡ ἀμπελος καὶ πέφυ-
 κῆται, ἐκεῖ λιμὸς ἰχυρὸς· ὅπως τῆς ἀγνείας ὁ βόθρυς καὶ λι-
 σπατεῖται, ἐκεῖ λιμὸς ἰχυρὸς· ὅπως τὸ ὑραίον γλεῦκος κα-
 βρύει, ἐκεῖ λιμὸς ἰχυρὸς· ὅπως εὐφροεῖα κακῶν, ἐκεῖ πάντα
 ἀφα-

ἀφορία τῶν ἀγαθῶν· ὅπῃ δὲ θλίωια ἀπράξιων πονηρῶν, ἐκεῖ
 πάντως σπανίς τῶν ἀρετῶν· ὅπῃ τῆς φιλανθρωπίας τὸ ἔλαιον
 κ' πηγάζει, ἐκεῖ λιμὸς ἰσχυρός· τότε ἔν κ' αὐτὸς ἤρξατο ὑπε-
 ρεῖθαι. ἔδον γὰρ αὐτῆς λοιπὸν ἔμεινον, εἰμὴ μόνον τὰ τῆς
 ἀκράσιᾶς κακά, ἐπειδὴ ἔπραξε καὶ τῆς ἀκοσμίᾶς κακά. καὶ
 πορῶθεις ἐκολληθῆσαν ἐν τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· πό-
 λῖται δὲ τῆς χώρας ἐκείνης ἦσαν οἱ δαίμονες, ἐν ἧ ἐτύγχευε
 μετὰ τῆς αἰτίας· κ' ἐπεμφεν αὐτὸν ὁ πολίτης ἐκείνος εἰς τὸν ἀγρὸν
 αὐτῆς, βόσκειν χοίρους· ἔγω γὰρ τιμῶσιν οἱ δαίμονες τὰς τιμῶν-
 τας αὐτῆς· ἔγω φιλοῦσι τὰς φιλοῦντας αὐτῆς· τοιαύτας δωρεὰς
 χερρίζονται τοῖς πειθομένοις αὐτοῖς· κ' ἐπεθύμει γαμίσαι τὴν
 κοιλίαν αὐτῆς ὑπὸ τῶν κέρατιων, ὡν ἠθιστὸν οἱ χοῖροι· τί δὲ
 ἔστιν, ὑπὸ τῶν κέρατιων; τῶν κέρατιων ἡ γένυσις γλυκεῖα ἔστιν,
 ἀλλ' ὄμας κ' σκληρὰ κατ' αὐτὸ τὸ κ' ἔραχθια. τοιαύτη γὰρ κ' τῆς
 ἀμαρτίας ἡ φύσις· δὲφραίνει μὲν μικρά, κ' κολάζει μεγάλα·
 τέρπει πρόσκαιρα, κ' μάστιζει αἰώνια· εἰς ἑαυτὸν δὲ ἔλθων,
 κ' λογισάμενος τὴν προτέραν μακαριότητα, καὶ τὴν δευτέραν
 ἀθλιότητα, κ' βαλὼν κ' τὴν γὰρ, τίς μὲν ἔγω, ὅτε ἔγω μὲν τῆ
 κ' πατρὸς τοπαγευῆτος, τίς δὲ γέγονεν, ὑποταγευῆτος τοῖς
 δαίμοσιν. εἰς ἑαυτὸν ἔν ἔλθων, εἶπα· πόσοι μίθιοι τῆ πα-
 τρός με θεράσασθαι ἄρτων, ἐγὼ δὲ ὡδὸ λιμῶ ὑπὸ ἄλλοιμα; πό-
 σοι νῦν κατηχέμενοι κατὰ ἔρυφῶσι τῶν ἀγίων γραφῶν, τῆς λι-
 μῶ δὲ τῶν θείων λογίων ἐγὼ συνέχομαι; ὡ πόσων ἀγαθῶν
 ἑμαυτὸν ἐσέρησα; ὡ πόσοις κακοῖς ἑμαυτὸν ἐξέβαλον; τί
 γὰρ ἀφιστάμεν τῆς μακαρίας ἐκείνης ἀγωγῆς; τί δὲ ταύτης ἐν-
 τὸς ἐγρόμεν τῆς θαλατφόρου ζωῆς; ἑμαυτὸν ἀπ' ὧν ἐπαθόν, μὴ
 ἐγκαταλιμπανῆσαι Θεῶν· ἑμαυτὸν κρατεῖν τὸν ἀεὶ φυλάσσοντα
 τῆς κρατῆνταις αὐτόν· ἑμαυτὸν μὴ πισθεῖν ταῖς ἀκαθάρτοις δαί-
 μοσι, ταῖς διδάσκουσι πάσασ ἀκαθαρσίαν τε κ' φθοράν· τί οὐκ
 φησιν; ἀσπασί πορῶσομαι πρὸς τὸν πατέρα με· ὑπὸ σπῆμα κα-
 λῶς; ὅθον ὅθῃ ἔλθον κακῶς· ἀπέλθαι πρὸς τὸν ἐμὸν πατέρα,

καὶ ποιητῶν, καὶ διαπότων, καὶ κηδεμόνων, καὶ προσηγοριῶν. καταλάβω
 τὴν πάλαι ποθεμένοντε καὶ προλαμβάνοντα τὰς πρὸς αὐτὸν ἐπι-
 στρέφοντας· αἰσθῆσθε πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐροῦν αὐ-
 τῷ· πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν ἕρανόν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ ἐκέτι εἰμι
 ἄξιός κληθῆναι υἱός σου· ποιήσον με, ὡς εἶπα τῶν μιθίων σου.
 ἀρκεῖ μοι πρὸς σωτηρίαν ταῦτα τὰ ῥήματα· ἀρκεῖ μοι πρὸς τὴν
 πρεσβείαν τῆ πατρὸς μου τὸ ὄιομα· ἐδύναται ἦν ὁ πατήρ ὁ
 ἐμὸς, πατήρ προσαγορευθεὶς παρ' ἐμῆ, μὴ φαυλοῦναι τοῖς ἐρ-
 γοῖς πατρός· ἐδύναται μὴ κινῆσαι τὰ ἀσπλάγχνα, εὐσπλαγ-
 χιος ὢν· ἐδύναται τὸ ἥμαρτον, ἀκίσσας, μὴ εἶναι συγγνώ-
 μῳ τὰς ἐμοῖς ὀλιθίμασιν· ἐδύναται τῆς ἐμῆς ἀκίσσας φω-
 τῆς, μὴ ἐπιλαθέσθαι τῆς δικαίας ὀργῆς. οἶδα πάντα δυνά-
 ται παρ' αὐτοῦ ἢ μεταίοια· οἶδα πῶς ἰχθύει παρ' αὐτῷ τὰ δά-
 κρυα· οἶδα πῶς ἕκαστος ἁμαρτωλὸς πρὸς αὐτὸν ἀναεύων, καὶ
 δακρύων θερμῶς, ὡς ὁ Πέτρος, λαμβάνει τῶν ἁμαρτημάτων
 τὴν ἀφεσιν· οἶδα τὴν Θεῶν μου τὴν ἀγαθότητα· οἶδα τὴν πατρὸς
 μου τὴν ἡμερότητα· ἐλέησεν με μετανοῶντα, ὃν ἐκ ἐκόλασεν
 ἁμαρτήσαστα· καὶ αἰσθῆσθε ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆ· προ-
 σέθηκε τῇ καλῇ βελῆ τὴν πρᾶξιν τὴν ἀγαθὴν. δεῖ ἦν ἡμεῖς
 ἐμόνον βελουέειναι τὰ συμφέροντα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀγαθὰς ὀρ-
 μὰς δεικνύειν ταῖς πράξεσιν· ἔτι εἶ αὐτῆ μακραν ἀπέχοντος
 τῷ τόπῳ, πλησίον δὲ ὄρκος τῷ ἔσπῳ, καὶ τὰς χεῖρας συχνῶς
 ἐπιρρηγνυῖν, καὶ τύπτοντος τὸ ἴδιον σῆδες, ὡς τῶν πονηρῶν
 λογισμῶν ὑπάρχον ἔργασίον, καὶ τὸ πρόσωπον προσκλίν-
 οντος τῇ γῆ, καὶ τὴν ἐφθαλμὸν ἀπαιτῶντος εἶναι συμπροσβύτας
 τὰς τῶν δακρύων σαγόνας, καὶ προμελεπῶντες τὴν ἀπολογία,
 φθάσας ἀβέβησε φωνὴ μεγάλη, μὴ δακρύων λέγων· πάτερ,
 ἥμαρτον εἰς τὸν ἕρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου· ἥμαρτον, οἶδα,
 Χεῖρὶ Δέσποτα, καὶ Θεῶ. ἐμὰς ἁμαρτίας σὺ μόνος ἐπίσασαι.
 ἥμαρτον, ἐλέησον ὡς Θεὸς καὶ δεσπότης. ἐκ εἰμι ἄξιός εἰς τὸν
 ἕρανόν βλέπειν, καὶ πρὸς ἀκαλεῖν σε τὸν ἀγαθόν μου δεσπότην,
 γέ·

γέμων μεγίστων ἢ χαλεπῶν ἐγκλημάτων. ἢ ἔστιν ἀριθμὸς
 τῶν ἐμῶν ἀμαρτημάτων. ἐλέησον ὡς ἀγαθὸς Θεὸς ὢν αἰεὶ.
 ἔτι ἢ ἐγὼ εἰμὶ ἀξίος κληθῆναι υἱὸς σε, ποιήσον με ὡς εὐὰ τῶν
 μιθίων σε. ἔτις ἰκετόντα ἐκ βάθους τῆς καρδίας εἶδεν αὐ-
 τὸν ὁ βλέπων πλημμελῆτας, ἢ ἀδραβλέπων ἀμαρτανόντας,
 ἢ εὐεμῶν αὐτῷ τὴν μετανοίαν. Εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐ-
 τοῦ, ἢ ἐσπλαγχνίσθη. πατὴρ ἦν ἡμεῖς τῆς χριστότητι, εἰ ἢ Θεὸς
 ὑπῆρχε τῆς φήσει. ἢ δραμῶν ἔπεσαν ἐπὶ τὸν ἑσάχηνον αὐτῆ,
 ἢ κατεφίλησεν αὐτόν. ἢ ἀνέμεινε τὸν προσκρέσαστα πλησίον
 ἐλθεῖν, ἀλλ' αὐτὸς αὐτῆ προαπλύτισε προθύμως. καὶ ἐκ
 ἐβδελύξατο τὸν ἑσάχηνον αὐτῆ, ὡς ταῖς κηλίσι τῆς ἀσωτίας
 κατέσικτον ἢ μεμιασμένον. ἀλλὰ ταῖς ἀχράστοις αὐτῆ χερ-
 σὶ λαβῶν κατεφίλησεν ἀπλήτως τὸν πάλαι ποτὲ ποθῆ-
 μένον. ὡ τῆς ἀφάτετε ἢ φοβερῆς ἐσπλαγχνίας. ὡ ἀδρα-
 βόξε φιλανθρωπίας. ὡ ἐσίων πονηρῶν. ὡ ἐσίων καταλα-
 γῶν. ἔπεισον εὐθύς τὸν Θεὸν εἰς ῥοπύμιαν ἢ συγκαταβῆ-
 ναι τοῖς δάκρυσι, ἢ ἀδραβραμεῖν πλῆθος προσῆτον ἀμαρ-
 τηῶν. εὐθαύμασας ἑορῶν Θεὸν κολακδόντα ἀμαρτωλόν; ὡ
 τῆς σοργῆς τῶν σπλάγχων τῶν πατρικῶν. ὁ ἀμαρτωλὸς ἐπὶ
 γῆς ἐδάκρυσεν, ἢ ὁ μόνος ἀαμάρτητος ἐρανόθεν εἰαυτὸν πρὸς
 τὴν φιλανθρωπίαν ἐπέκλιε. τίς εἶδὲ ποτε ἀμαρτωλὸν ὑπὸ
 Θεῷ κολακδόμενον; τίς εἶδὲ ποτε τὸν δικαστὴν κατὰδικὸν θε-
 ραπδόντα; τίς εἶδὲ ποτε κατὰκρῖτον κολακδόμενον; ἀλλ'
 ὅμως ὁ Θεὸς ἀδρακαλεῖ, ὡς ποτε τὸν Ἰσραὴλ. λαὸς με, φη-
 σὶ, τί ἠδίκησά σε, ἢ τί παρηνώχλησά σοι; καὶ ἐμῶν, τὰ
 αὐτὰ γίνεται, ἢ ἐγούετο, ἐπειδὴ ἔτις ὁ εὐκατάλλακτος βέ-
 λεται Θεὸς, ἔτις εἰώθεν ὑφ' αὐτῆ νικῆσαι ὁ πατὴρ τῶν οἰκ-
 τερμῶν ἢ Θεὸς πάσης ἀδρακλήσεως. ἢ μὲν ἠρκέθη ταῖσις ὁ
 ἀσωτος ἔτος υἱὸς. ἀλλὰ ἢ ἐν τοῖς τῆς μετανοίας ἀγαθοῖς ἀσω-
 τος ἡμεῖς, ἐδὲ ἐνόμισεν αὐτῶν (πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ἀμαρτη-
 τῶν) πῶν τσαύτῳ φιλανθρωπίαν πρὸς τὴν τελείαν σε.

πλείων ἀρκεῖν. ἀλλ' ἄπερ ἐμελέτησον εἰπεῖν τῷ πατρὶ, ταῦτα
 καὶ παρῶν διελέγατο μὲν τῷ ἀρέποντος χήματος. πάτερ,
 εἶγε ὅπως ἔξεις μοι πατέρα σε εἰπεῖν. Εἰ μὴ καὶ τῷτο μὲν τῷ
 ἄλλων μη πταισμάτων, καλῶν σε πατέρα, ἕξαμαρτάνω.
 Εἰ μὴ ὑβείζω τῇ κλύσει τὸ ἀνύβριστον ὄνομα. Εἰ μὴ κλείει
 με τὰ χεῖλη τὸ συνειδός. Εἰ μὴ δεσμεῖ με τὴν γλῶτταν ὁ
 ἄσπετος τῆς ἀράξεως. Εἰ μὴ κωλύει με τὸν λόγον ὁ βίος. δέ-
 ξαι, πάτερ ἅγιε, δέησιν ῥυπαρῶν ἐκ σώματος ῥυπαρῶν. πά-
 τερ καὶ χεῖρε, καὶ δημιουργὲ καὶ φύσιν, ἥμαρτον εἰς τὸν ἕρανόν
 καὶ ἐνώπιόν σε, καὶ ἔκ εἰμι ἄξιος κληθῆναι ὑός σε. ἥμαρτον,
 ὁμολογῶ τὰ πᾶσιπτώματά με, καὶ κρύπτω ἄπερ βλέπεις, καὶ
 ἀρῶμαι ἄπερ βλάσασαι. ὡς ὑπὸ δουλῶς πορεύομαι, ὡς παρ-
 ράομος κατακείνομαι, ὡς κελτῆς ἐλέησόν με ἥμαρτον εἰς
 τὸν ἕρανόν καὶ ἐνώπιόν σε. δέδοικα εἰς τὸν ἕρανόν τὰ ὄμματά
 με κλάττειν, φοβῶμαι γὰρ τῇ σερτάματος τῷ μορφῷ, ὡς
 κατηγορεῖ φωνῶν ὀλαβῶμαι ἐνακενίσαι τῷ φωτὶ τῆς Θεότη-
 τος, ῥυπαρῶν ἔχων τὰς τῆς διανοίας ὀφθαλμῶν. ἥμαρτον εἰς τὸν
 ἕρανόν καὶ ἐνώπιόν σε, καὶ ἔκ εἰμι ἄξιος κληθῆναι ὑός σε. ἰδὲ
 ἑμαυτὸν ἀνακηρύττω, ἑμαυτὸν κατακείνω, κατ' ἑμαυτῷ ἀπο-
 φαίνομαι. καὶ δέομαι δικασθῆναι πρὸς ἀπόφασιν, καὶ δέομαι κατη-
 γόρων πρὸς ἔλεγχον, καὶ δέομαι μαρτύρων πρὸς ἔγγραφα. ἐν-
 δόν ἔχω ποροκαθήμιον τὸ συνειδός, τὸν ἀπαράτητον δικασ-
 τῆν. ἐν τῇ ψυχῇ βασάζω τὸ φοβερόν δικαστήριον. ἐν τῷ συ-
 νειδότητι πᾶσιφέρω τὴν μάρτυρας, ἐν τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς
 τὰς κατηγορεῖς ἐπάγω. τὰ θεῶνά με κατηγορεῖ, αἱ ἵππο-
 δραμίαι με κατακράζουσιν, αἱ θεωραῖαι τῷ θελομαχέτω
 καταβοῶσί με, ἡ ἀσωτία θελαμβόλει με, αἱ πράξεις με
 σιλιτοῦσί με, ἡ παρῶσα γυμνότης φανεροῖ με, αὐτὰ τὰ ῥα-
 κη τῆς αἰχμῆς, ἡ πᾶσιβέβλημαι, κατακλιῶ με, καὶ ἔκ
 εἰμι ἄξιος κληθῆναι ὑός σε. ποιήσον με ὡς εὐα τῷ μιδίω
 σε. μήτε τῆς αὐλῆς σε ἀποπέμψης με, Δέωσται, ἵνα μὴ
 πα-

πάλιν ὁ πολέμιος ἄρῶν με πεπλευημένον, ὡς αἰχμαλώτων
 ἀπαγάγη· μήτε πλησίον ἔλκυσσε με τῆς φοβερᾶς σε καὶ μουσι-
 κῆς ἑαπέζης. καὶ ἔδωκε πολμῶ ὀφθαλμοῖς ἐναγίσιν ὄραν τῆς ἀ-
 γίων τὰ ἅγια. ἔασόν με εὐλαί· μή τῆς κατωχημῶν, τῆς θυ-
 ρῶν τῆς Ἐκκλησίας εἶδον· ἵνα διαρῶν τὰ ἐν αὐτῇ πελέμεθα μου-
 σῆρα, ποθήσω καὶ μικρὸν ταῦτα πάλιν ἀναλαβεῖν· ἵνα τοῖς
 θεῖοις νόμασι ἐπιωτλήμενοι, ὁποσμήξω τὴν αἰχμῶν τῆς αἰ-
 χρῶν ἀσμάτων, τὸν ῥύπον τὸν ἐγκείμενον ταῖς ἐμαῖς ἀκοκῆς.
 ἵνα θεωρῶν τῆς σε μαργαρίτας ἀρπαζομένης πᾶσα τῆς ὁσε-
 βῶν κούρων, ἐπιθυμήσω καὶ γὰρ κησάσαι χεῖρας ἀξίας τῆς
 τέτων ὑποδοχῆς. ταῦτα τῆ Ἀσάτη ποροκρίσαντος, καὶ μή δα-
 κρύων βοῶντος, εἶπεν ὁ πατὴρ πρὸς τῆς δέλης αὐτῆ. πρὸς ποιῆς
 δέλης, ἀκουε. πρὸς τῆς ἱερεῖς καὶ λειτουργῆς τῶν αὐτῆ προσαγ-
 μάτων· ἐξενέγκατε ταχὺ τὴν σολίω τὴν πρώτῃ, καὶ ἐνδύσατε
 αὐτόν· ἐξενέγκατε τὴν σολίω τὴν αἰωθου ὑφαντίω, τὴν ἐν
 τῆ πνευματικῆ πυρὸς καταρτιζομένηω· ἐξενέγκατε τὴν σολίω
 τὴν ἐν τοῖς ὕδασι τῆς κολυμβήθρας ὑφανομένηω· ἐξενέγκα-
 τε τὴν σολίω τὴν ἐκ τῆ πνευματικῆ πυρὸς κατασπινδαζομένη-
 ω, καὶ ἐνδύσατε αὐτόν. ἐνδύσατε τὸν ἑαυτὸν ἀπαδύσαντα· ἐν-
 δύσατε τὸν νέον Ἀδάμ, ὃν ἐγύμνωσεν ὁ χάβολος· ἐνδύσατε
 τὸν βασιλέα τῆς κτίσεως· κοσμήσατε τῆτον, δι' ὃν τὸν κόσμον
 ἐκόσμησα· καλλωπίσατε τῆ ὑἱὸς τὰ φίλτατα μέλη. καὶ φέρω
 ἔδωκε αὐτὸν ἀκαλλώπισον καθορῶν· καὶ φέρω τὴν ἐμὴν εἰκόνα γε-
 χυμνωμένηω καταλιπεῖν. ἐμὸν ὄνειδος ἠγάμαι τὸ ὄνειδος τῆ
 ἐμῆ παιδός· ἐμὴν δόξαν ἠγάμαι τῆτε τὴν εὐπλοίαν. δότε καὶ
 δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆ, ἵνα φορῆ τὸν ἀρράβωνα τῆ πνεύ-
 ματος, καὶ φορῶν αὐτὸν φερρηθῆ ὑπ' αὐτῆ τῆ πνεύματος· ἵνα
 τὴν ἐμὴν σφραγίδα φερέων, φοβερὸς ἢ πᾶσι τοῖς πολέ-
 μίοις τε καὶ ἐουπείοις· ἵνα πόρρωθεν φαίνηται, ποιῆ παρὸς
 ἔσιν ἔτος ὑός· δότε καὶ ὑποδήματα εἰς τῆς πόδας αὐτῆ, ἵνα
 μὴ πάλιν εὐρη ὁ θεὸς γυμνῶ τὴν πτέρναν αὐτῆ, καὶ παταξῆ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΛΟΓΟΣ.

41

ἄγιος ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ· Ἄγιος ὁ Υἱὸς, ἅμα καὶ μόχθος, ὁ αἰ-
θερόλυτος ἐκὼν, καὶ αἰεὶ ζῶν· Ἄγιος ὁ Πατριάρχης, τὸ Πνεῦ-
μα τὸ Ἄγιον, τὸ τὴν θυσίαν τελεσιουργήσων· τῶν ἐν εὐδον
ἐπιτελεσμάτων, ὁ περισβύτερος υἱὸς μακρόθεν παρρησιόμοστος ἦ-
κεσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος εὐα τῶν παί-
δων, ἐπιωθάνετο τί αὐτῷ εἴη τῆτο; ἦχος τις παρρησιόμοστος με-
τώτα· ὁ δὲ φησὶ, Δαβὶδ ὁ φοροθήτης εὐδον μελωδεῖ· τότε ἀνοί-
σασιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον σε μόχθος, ὁ αὐτὸς πάλιν προ-
φέπεται πρὸς παρόντας πρὸς τὴν ἐξίασιν, καὶ λέγει· γόσσαθε,
καὶ ἴδετε ὅτι χριστὸς ὁ Κύριος. Παῦλος ὁ πᾶν θείων μυστηρίων
ἐξηγητής, ἀναβοᾷ καὶ λέγει· τὸ πάχος ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη
Χριστός· ἡ Ἐκκλησία πανηγυρίζει διφορομοσμένη καὶ χοροδεῖ· ὁ
δὲ φησὶ πρὸς τὸν δῆλον· καί; καὶ μὴ παρόντος ἐμῆ, ἄλλοι τὰ ἐμά
μυστήρια, παρρησιόμοστος τὴν ἐμὴν ἀπασίαν, ἐν τῇ ἐμῇ αὐτῇ μερί-
ζονται; καί, φησιν· ὅτι ὁ ἀδελφός σε ἦκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πα-
τήρ σε τὸν μόχθον τὸν σιτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλα-
βεν· ἀργίθη δὲ πρὸς ταῦτα ὁ δίκαιος, καὶ ἐκ ἠθέλησεν ἐί-
σελθεῖν· ἀργίθη ὁ δίκαιος, καὶ τῷ φθόνῳ ἐγλύετο δῆλος; ὁ
καταπατήσας τῷ βίῳ τὰ περηνά, φθόνῳ κειράπηται; καὶ πῶς
φησιν ὁ Παῦλος λέγων· ἐβλόμην αὐτὸς ἐγὼ ἀσάθεμα εἶναι
δοτὸ Χριστὸν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μετὰ τῶν συγγενῶν με καὶ σάρκα;
ἔχῃνα βίασκαον δείξῃ τὸν δίκαιον, ἀλλὰ ἔχῃ τὴν ὑπερβο-
λίαν ἔτω τὸν λόγον ἐχημάτισεν ὁ Σωτὴρ· ἵνα κηρύξῃ τὸν
ὑπερβάλλοντα πλεόντα τῆς χριστότητας τῷ Πατρὸς αὐτοῦ· καὶ τῆτο
δηλοῖ ἔχῃ τῶν ἐφεξῆς· ὁ γὰρ πατήρ αὐτοῦ, φησιν, ἐξελθὼν
παρρησιόμοστος αὐτόν· αὐ σοφίας ἀρρήτης· τὸ παρρησιόμοστος θεοφιλῆς·
καὶ τὸν ἀμαρτωλὸν ἠλέησε, καὶ τὸν δίκαιον ἐκολάκωσε, καὶ τὸν
ἐσάμενον ἐκ ἀφῆκε πεσεῖν, καὶ τὸν πεσοῖτα ἠγειρε, καὶ τὸν πέ-
νητα πλεόντα ἀπέδειξε, καὶ τὸν πλεόντα ἐσυνεχάρησε τῷ
φθόνῳ ἀφῆκε πτωχόν· ὁ δὲ ἀποκρυφθεὶς εἶπε τῷ πατρὶ· ἴδε
ἐγὼ τσαῦτα ἐπὶ ἔχω δηλοῦν σοι, καὶ ἐδέξομαι ἐντολίῳ σε πα-
ρρη-

φῦλλον· ἢ ἐμοὶ ἐκ ἑδωκός ποτε εἶπον, ἵνα μὲν τῆς φίλων με
 εὐφρανθῶ· ἀλλὰ περὶ ἔρχομαι ἐν μηλαταῖς, ἐν αἰγείοις δέρ-
 μασιν, ὑσερέμενος, θλιβόμενος, κακωχόμενος· ὅταν δὲ ἂ
 υἱὸς υἱᾶ ἔτος ἦλθῃ, ὃ καταφρονήσας σε, καὶ καταφαγῶν σε
 τὸν βίον μὲν πορνείᾳ, εὐθείας ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόχον τὸν
 σιτοῦτόν· καὶ ἔτε ρήματα ἐνεκάλεσας αὐτῷ, ἔτε χήματι τὸ
 πρόσωπόν σου ἀπέστρεψας ἀπ' αὐτῶ· ἀλλ' εὐθείας ἐξουδο-
 χήσας αὐτῶ, καὶ πάσῃ τῇ σολήσῃ κατεκόσμησας, καὶ τῷ χρυ-
 σῷ δαυτολίῳ περὶ λήσραφας, καὶ τοῖς ὑποδήμασι περὶ λέφραξας,
 καὶ τῷ Ἐκκλησίᾳ ἠέφραξας, καὶ τῷ ἔραπίζαν ἐκαλλώπισας,
 καὶ πῶς κρατῆρας ἐπλήρωσας, καὶ τὸν μόχον τὸν σιτοῦτόν κατέ-
 σφαξας, καὶ πρὸς τῷ δὲ αἰχίᾳ τὰς πικρὰς προσεκάλεσας, καὶ
 πῶς Ἀγγέλους χοροῦσιν ἐποίησας, καὶ ξύλον ἕρανῃ καὶ γῆς συμ-
 πόσιον συνεκρέτησας, καὶ τοιαύτας καὶ ποσαύτας δαίρας παρέ-
 χες τῷ καταφρονήσαντι τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ τῷ δὲ γούσειν
 καθυβείσαντι· τί εἶπα πρὸς τὸ βάθος καὶ τὸ πέλαγος τῆς σῆς
 θιητιρμῶν; πῶς θαυμάσω τὴν θάλατταν τῆς σῆς γαλιμότητος;
 ἔλεεις, Κύριε, πάντα, ὅτι πάντα διύασαι, καὶ παρορᾶς ἀκαρ-
 τήματα ἀνθρώπων προσερχομένης εἰς μετανοίαν· ὃ δὲ πατήρ
 αὐτῆ εἶπε αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμῆ εἶ· σὺ τῆς ἐμῶν
 κόλπων ἐκ ἐχειρίδης ποιεῖ· σὺ τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐμῆς ἐκ
 ἀπεσκήρτισας· σὺ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις προσέχες αἰεὶ· σὺ μὲν
 τῆς Ἀγγέλων ἐντυγχάνεις ἕξ· πάντος· σὺ τῷ θυσιαστικῷ
 κλεισάμενος, μὲν παρρησίας βοῆς· Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς
 ἕρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἔτος δὲ προσῆλθέ μοι,
 κατακεκεμμένος, κατχυμμένος, τὸ πρόσωπόν σου εἰς τῷ
 γλῶ, καὶ μὲν σιωπεῖς ἡμῶν καὶ συγῆς φωνῆς ἀεβόησα· πᾶ-
 τερ, ἡμαρτον εἰς τὸν ἕρανόν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ ἐκ ἐμὴ ἀξίος
 κληθῆναι υἱὸς σου· ποιήσον με ὡς εὐα τῆς μεθίων σου· τί εἶ-
 χον ποιῆσαι πρὸς τὰ ρήματα ταῦτα; ἠδυνάμι μὴ ἐλαῆσαι
 τὴν ἐμὸν υἱὸν προσελθόντα μοι; σὺ δίκασον ὃ θυμῆμενος·
 ἀλλ'

ἀλλ' ἐπέφυκα, φιλανθρώπος ὢν, ἀπάνθρωπόν τι ἡγοῦμαι
 ἔσθαι· ἐδύναμαι μὴ ἐλεῆσαι, ὃν ἐγὼ ἐποίησα· ἐδύναμαι
 μὴ οἰκτεῖρειν, ὃν ἐκ τῆς ἐμῶν ἀσπλάγχιων ἐγέννησα. τέκνον,
 σὺ πάντοτε μετ' ἐμᾶ εἶ, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα, σὰ ἔστιν· ὁ ἕρως
 τὸς σὸς, τὸ σπέρμα τὸν, ὁ ἥλιος δεξιὸς τὸς, ἡ σελήνη
 δεξιά σου, οἱ ἀστέρες λαμπυρῆες σοί, ὁ αἴθρ' ἔσθ' ἡ σὸς,
 καὶ πάντα τὰ ἐναίτια, σὰ, ἡ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, σὰ, ἡ θα-
 λασσα καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, σὰ, ὁ κόσμος, σὸς, ἡ Ἐκκλησία, σὴ,
 τὸ θυσιαστήριον, σὸν, ὁ μόχος ὁ σιτοθύτης, σὸς, ἡ θυσία,
 σὴ, οἱ Ἄγγελοι, σοί, οἱ Ἀπόστολοι, σοί, οἱ Μάρτυρες
 σοί, τὰ παρόντα, σὰ, τὰ μέλλοντα, σὰ, ἡ ἀνάστασις, σὴ,
 ἡ ἀθανασία, σὴ, ἡ ἀφθαρσία, σὴ, ἡ βασιλεία τῆς ἐρα-
 γῶν, σὴ, πάντα τὰ φαινόμενα καὶ τὰ νοήματα, σὰ. μὴ τὰ
 σὰ ἀπήγαγον, κακῆν ἀποσῆγαγον; μή σε ἀπέδυσαν, καὶ
 κείνον ἐπέδυσαν; καὶ ἐκ τῆς ἐμῶν πραγμάτων ἐχρησάμην
 τὸ ἔλεος; ἐχ' ὁμοίους εἶμι καὶ σὺ κακῆν πατήρ; καὶ σὲ τιμᾶ
 δεξιῶν ἀρετῶν, κακῆν ἐλεῶ δεξιῶν καλλίστων ὁπισθοφύ-
 καὶ σὲ ποδῶν δεξιῶν ζωῶν, κακῆν δεξιῶν μεταβολῶν, καὶ σὲ
 δεξιῶν πολιτείων φίλων, κακῆν δεξιῶν μεταφοῶν. καὶ σὲ
 δεξιῶν μακροθυμιῶν, κακῆν δεξιῶν ἐν ἐμοὶ ὁπισθοφύ-
 κων φρασεῖν δὲ καὶ χαριῶν αἶσιν ἔδει, ὅτι ἔτις ὁ ἀδελφός σου νε-
 κρός ἐστιν, καὶ ἀνέζησεν· ἀπολαλῶς ἐστιν, καὶ ὀρέθη. τίς βλέ-
 πων νεκρὸν ἀνίσταμενον, ἐκ δ' ὀφραίνεται; καὶ τίς δ' ἄρα αἰ
 πάλισσον, ἐκ ἀγάλλεται; δεῦρα καὶ σὺ, ἡ ἐμε, σιωπῶ φρα-
 σεῖ σὺ ἡμῖν, καὶ συσκήρτισσον σὺ τοῖς Ἄγγελοις, καὶ ὡσεὶ
 πτυξὸν σὺ ἡμῖν τὸν σὸν ἀδελφόν, καὶ σύμφαλλε τῷ Δαβὶδ
 ἡ καὶ τὸ πνευματικὸν μέλος, τὸ ἄρεπον τῇ παρῶν πανηγύ-
 ρει· μακάριοι ὢν ἀφένθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὢν ἐπεκαλύφθη-
 σαν αἱ ἀμαρτίαι. μακάριος αἴθρ', ὃς καὶ μὴ λογίσθηται Κύριος
 ἀμαρτίας. Ἡκῶσατε τῆς θείας ὡδὸς βολῆς, καὶ τὸν ταύτης
 σκοπὸν ἐγνωστε, καὶ τὴν δυνάμιν αὐτῆς εἶδετε. ἐμάθετε πῶς
 φιλεῖ·

φιλιάνθρωπον ἔχομεν Κύριον, πῶς ἀνεξίτητον. αὐτῷ ταύ-
 τῶν προσφύγων μετ' καθαρᾶς καρδίας. δεῦτε, ποιηθῆ φωνή
 ἢ βοήσωμεν πρὸς αὐτόν. Δέσποτα, Κύριε φιλιάνθρωπε, με-
 νοήσας Τίε τῆ Θεᾶ, ἡμάρτων εἰς τὸν ἔρχου καὶ ἐκώπιόν σε,
 καὶ ἐκ ἐσμεν ἄξιοι κληθῆναι υἱοί σε· ἀλλὰ θάρσυνε τοῖς σέως
 οἰκτιρμοῖς· ἔχομεν ὄμνηρα τῆς σῆς φιλιανθρωπίας τὸν τίμιον
 σαυρόν, ὃν ὑπέμισας δι' ἡμᾶς· ἔχομεν ἐγγυητὰς τῆς σῆς ὑ-
 σπλαγχνίας, τὴν ποτε πόρνεον, καὶ τὸν ποτε λησιώ. Διὰ
 πάντων γὰρ καὶ ἡμεῖς καὶ πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ προσεπόμε-
 θα προσρέχειν τῆ σῆς φιλιανθρωπία· ὡς ἐκείνας αἰοδίμους καὶ
 μακαρίας ἀπέδειξας Κύριε, καὶ ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι ἐλέη-
 σον· ὡς ἀνέστησας νεκρῶν σαυρωθεῖς, καὶ ἡμᾶς νεκρωθέντας
 τῆ ἁμαρτία θά τῶν πολλῶν σε φιλιανθρωπία ἀνάστησον, ἵνα
 ἀπολαύσωμεν μετ' τῆ ἀπολυξασαυρῶν τῆς σῆς ἀνάστασις.
 ταῦτα λέγοντες, ἐπιμείνωμεν, ἵνα καὶ πρὸς ἡμᾶς εἴπῃ ὁ Δεσπό-
 τῆς ἡμῶν Χειρὸς. καὶ τὴν πίσιν ὑμῶν ἠρηθῆτε ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς
 δὲ οἱ μέλλοντες ἀπολαύειν τῆς τῆ Βαπτίσματος δωρεᾶς, πάντα
 λογισμὸν ἀλλόθριον ἀπορρίψαντες, καὶ τὰς ψυχὰς ὑμῶν εἰς τὸν
 ἄρπῃον συμφίον ἀθουάστε, τῆς τῆ ἁγία Πνεύματος χάριτος
 ἀπολαύσατε. ὁ Κύριος ἐγγύς, μηδὲν μελμνάτε, ἐπὶ θύ-
 ραις ὁ λυθῶτης ἐφύσκηον, ὁ ἰαθῶς τοῖς πιστεύουσι πάρεσι, τὸ
 ἰαθῶτον ἰωέονται, καὶ φάρμακα πορέονται, ἢ κολυμβήθρα
 πῶτας προσδέχεται, ἢ χεῖρ ἐξήπλωται, ἢ πνευματικὴ
 σοφὴ ἀπὸ τῆ Πατρὸς καὶ τῆ Τίε καὶ τῆ ἁγία Πνεύματος ἐξυφαί-
 νεται. μακάριοι οἱ καταξινῶνται φορέσαι τὴν σοφίαν. μόνον ὑ-
 μεῖς τῆς πίστεως τὰς λαμπάδας ἀνάψατε, καὶ τὸ ἔλαιον τῆς δὺσο-
 βείας σαφιλῶς ἐπιβάλλετε, ἵνα νυκτὸς, ὅταν γίνηται φωνὴ
 λέγουσα, εἶδὲ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέλθητε εἰς ὑπαύπτιον
 αὐτῆ μετ' παιδῶν τῶν λαμπάδων, χορεύοντες καὶ σκιρῶντες καὶ
 βοῶντες· ἀλογημῶς ὁ ἐρχόμενος ὃν ὀνόματι Κυρία· αὐτῷ
 ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.